

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 464/2011

z dnia 11 maja 2011 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1036/2010⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny („BiH”).
- (2) Postępowanie zostało wszczęte w wyniku skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2010 r. przez przedsiębiorstwa Industrias Quimicas del Ebro SA, MAL Magyar Aluminium, PQ Silicas BV, Silkem d.o.o. oraz Zeolite Mira Srl Unipersonale („skarżący”), reprezentujące znaczną część, w tym przypadku ponad 25 %, całkowitej unijnej produkcji zeolitu A w postaci sproszkowanej. Wspomniana skarga zawierała dowody wskazujące na dumping i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.

2. DALSZE POSTĘPOWANIE

- (3) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych

środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się.

- (4) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (5) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (6) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja zamierzała zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z BiH, a także ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi.
- (7) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (8) Wobec braku uwag w tej kwestii, niniejszym potwierdza się motyw od 12 do 15 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 16.11.2010, s. 27.

- (9) W związku z powyższym stwierdza się ostatecznie, że wszystkie rodzaje zeolitu A w postaci sproszkowanej zdefiniowane powyżej uznaje się za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

4. KONTROLA WYRYWKOWA

- (10) Bośniacka grupa producentów eksportujących („Birac”) ponowiła twierdzenie przedstawione na tymczasowym etapie dochodzenia, że informacje dotyczące jednego z producentów unijnych nieobjętego próbą (Silkem d.o.o. lub „Silkem”) należało w pełni włączyć do odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym objętego próbą producenta unijnego (MAL Magyar Aluminium lub „MAL”), ponieważ te dwa przedsiębiorstwa są powiązane. Twierdzono, że zaakceptowanie takiego przeoczenia byłoby równoznaczne z nierównym traktowaniem producentów unijnych i eksporterów, gdyż od wszystkich powiązanych producentów eksportujących w państwach, których dotyczy dochodzenie antydumpingowe, wymaga się, by przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto grupa Birac twierdziła, że zarówno MAL, jak i Silkem należy uznać za podmioty niewspółpracujące.
- (11) Twierdzenia te nie mogą zostać zaakceptowane. Ze względów określonych w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych uznaje się, że zarówno MAL, jak i Silkem w pełni współpracowały w dochodzeniu. Należy przypomnieć, że Silkem przekazał informacje w odpowiedzi na formularz dotyczący kontroli wyrywkowej i że przedsiębiorstwo to uwzględniono we wskaźnikach danych makro. Przedsiębiorstwa nie włączono jednak do wykazu przedsiębiorstw objętych próbą ze względu na to, że jest niewielkie. Silkem nie musiał zatem przedstawiać tak zwanych danych mikro, których *a fortiori* nie weryfikowano. Ponadto, jako że sprzedaż produktu objętego postępowaniem przez to przedsiębiorstwo jest stosunkowo niewielka w porównaniu ze sprzedażą MAL, nic nie wskazuje na to, że włączenie danych dotyczących Silkem do danych MAL spowodowałoby jakiegokolwiek zmiany.
- (12) Ponadto zarzut nierównego traktowania producentów eksportujących i unijnych jest w sposób oczywisty bezpodstawny, ponieważ znajdują się oni w innej sytuacji. Z jednej strony dochodzenie dotyczące istnienia dumpingu jest zazwyczaj prowadzone na poziomie przedsiębiorstwa, dla którego służby Komisji muszą obliczyć indywidualny margines dumpingu. Ponadto grupę producentów eksportujących należy postrzegać jako całość, gdyż w przeciwnym wypadku istnieje ryzyko, że wywóz będzie dokonywany w ramach tej części grupy, której dotyczy najniższy poziom cła. Z drugiej strony dochodzenie dotyczące szkody ma na celu zbadanie, czy przemysł unijny jako całość poniósł istotną szkodę. W tym przypadku uznano, że producenci unijni objęci próbą w tym dochodzeniu reprezentują całą produkcję Unii w odniesieniu do niektórych wskaźników szkody (wskaźniki mikro). Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (13) Grupa Birac twierdziła również, że bośniackie przedsiębiorstwo wydobywcze powiązane z MAL, dostarczające temu konkretnemu producentowi unijnemu wstępny

surowiec (tj. boksyt), powinno było również współpracować w dochodzeniu. W tym względzie należy zauważyć, że wspomniane przedsiębiorstwo wydobywcze zostało wymienione w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu przekazanym przez MAL. W ramach kosztów produkcji MAL zgłosił również wszystkie koszty związane z pozyskiwaniem boksytu i jego przekształcaniem w trójwodzien tlenku glinu. Grupa MAL spełniła zatem wszystkie wymogi sprawozdawcze określone przez służby Komisji. Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.

- (14) Wobec braku innych uwag w tej kwestii niniejszym ostatecznie potwierdza się motywy od 16 do 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. DUMPING

5.1. Wartość normalna

- (15) Należy przypomnieć, że wobec braku reprezentatywnej sprzedaży krajowej wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (16) W celu skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (SG&A) oraz średni ważony zysk osiągnięty przez każdego ze współpracujących producentów eksportujących z krajowej sprzedaży produktu podobnego dokonanej w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem dodano do średnich kosztów produkcji tych producentów w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ nie istnieją odrębne rodzaje produktu objętego postępowaniem ani produktu podobnego, wykorzystano średni ważony zysk. W razie konieczności koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zostały odpowiednio dostosowane przed wykorzystaniem ich do badania zwykłego obrotu handlowego i konstruowania wartości normalnych.
- (17) W związku z ujawnieniem tymczasowych ustaleń grupa Birac przedstawiła uwagi dotyczące określenia marży zysku wykorzystanej do skonstruowania wartości normalnej. Zdaniem grupy Birac zastosowana metodyka narusza przepisy art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ w tym konkretnym przypadku rezultat zastosowania danej marży zysku wynikającej z niereprezentatywnej sprzedaży krajowej do skonstruowania wartości normalnej jest dokładnie taki sam jak w przypadku, gdyby wykorzystano ceny niereprezentatywnej sprzedaży krajowej. Grupa Birac twierdziła, że takie niespójne podejście nie było zamierzone w art. 2 ust. 3 interpretowanym łącznie z art. 2 ust. 6. Uznała również, że wykorzystana marża zysku jest nierozsądna i nieproporcjonalna, w szczególności w porównaniu z docelowym zyskiem wykorzystanym do obliczenia zaniżenia cen.
- (18) Ponadto grupa Birac twierdziła, że sprzedaż krajowej, ze względu na jej charakter, nie należy uznawać za prowadzoną w ramach normalnego obrotu handlowego i w związku z tym nie należy wykorzystywać jej do ustalenia wartości normalnej.

(19) Jeżeli chodzi o pierwsze twierdzenie, należy zauważyć, że zastosowana metodyka jest zgodna z przepisami rozporządzenia podstawowego oraz orzecznictwem WTO, zgodnie z którymi do konstruowania wartości normalnej należy wykorzystać zysk ze sprzedaży krajowej dokonywanej w ramach normalnego obrotu handlowego, nawet jeśli sprzedaż ta nie jest reprezentatywna. W tym konkretnym przypadku należy zauważyć, że ponieważ cała sprzedaż krajowa dokonywana była z zyskiem, konstruowanie wartości normalnej miało w gruncie rzeczy ten sam rezultat, jak gdyby wartość normalna opierała się na cenach sprzedaży krajowej. Należy przede wszystkim zauważyć, że dane dotyczące zysku i SG&A opierały się na własnej sprzedaży krajowej przedsiębiorstwa, którą uznano za dokonywaną w ramach normalnego obrotu handlowego. Należy ponadto zauważyć, że zasadności nie da się zmierzyć w oparciu o docelowy zysk wykorzystany do obliczenia zaniżenia cen, ponieważ zysk ten odzwierciedla sytuację na rynku UE w warunkach braku przywozu po cenach dumpingowych, a zatem nie może stanowić odpowiedniego wskaźnika dla określenia zysku, jaki należy wykorzystać w kontekście konstruowania wartości normalnej. Twierdzenie to powinno zostać zatem odrzucone.

(20) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że sprzedaży krajowej nie należy uznawać za dokonywaną w ramach normalnego obrotu handlowego, w dochodzeniu ustalono, że dane i dowody dostarczone przez Birac stanowią wiarygodną podstawę dla ustalenia wartości normalnej. Dlatego też twierdzenie to uznano za nieuzasadnione i odrzucono.

(21) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się metodykę opisaną w motywach od 21 do 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Cena eksportowa

(22) Ze względu na brak uwag dotyczących ceny eksportowej niniejszym potwierdza się motyw 27 i 28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3. Porównanie

(23) Ze względu na brak uwag dotyczących porównania wartości normalnej i ceny eksportowej niniejszym potwierdza się motyw 29 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.4. Margines dumpingu

(24) Wobec braku innych uwag dotyczących ustalenia marginesu dumpingu, które mogłyby zmienić tymczasowe ustalenia, niniejszym potwierdza się motyw od 30 do 32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. SZKODA

(25) Uwagi dotyczące ustaleń w odniesieniu do szkody otrzymano od niektórych producentów unijnych,

dwóch użytkowników w UE oraz od jednego bośniackiego producenta eksportującego.

(26) W zakresie, w którym argumenty w pełni rozpatrzone w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowym, nie są one powtarzane w niniejszym rozporządzeniu.

6.1. Uwagi ogólne

(27) W motywach od 45 do 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wyjaśniono, że w niniejszym dochodzeniu termin „przemysł unijny” obejmuje wszystkich producentów w Unii. Ponadto czynniki dotyczące szkody, na podstawie których ustalono szkodę, z zasady oparte są na danych dotyczących przemysłu unijnego. Wykorzystane dane odnoszące się do przemysłu unijnego są określone w sekcji 5.4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jako „dane makro”. Jednakże w przypadku niedostępności informacji dotyczących całego przemysłu unijnego wykorzystano dane dotyczące reprezentatywnej próby producentów unijnych. W tych kwestiach nie otrzymano żadnych uwag i tymczasowe ustalenia zostają ostatecznie potwierdzone.

(28) W motywie 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych znalazło się jednak błędne stwierdzenie. Motyw ten powinien być sformułowany w następujący sposób: „Wszyscy producenci unijni stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej »przemysłem unijnym«”.

(29) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 52 do 56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2. Konsumpcja w Unii

(30) Wobec braku uwag niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 35 do 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

(31) Wobec braku uwag niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 39 do 43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.4. Sytuacja przemysłu unijnego

6.4.1. Wskaźniki szkody

(32) W październiku 2010 r. w zakładzie należącym do MAL, jednego z producentów unijnych, miał miejsce wypadek o charakterze przemysłowym. Z danych liczbowych przekazanych przez przedsiębiorstwo wynika jednak, że do stycznia 2011 r. realizowane przez nie dostawy produktu objętego postępowaniem wróciły do dawnego poziomu. Było zatem jasne, że wypadek ten nie spowodował poważnych problemów z zaopatrzeniem na rynku UE.

- (33) Grupa Birac twierdziła, że ponieważ wyżej wymienione bośniackie przedsiębiorstwo wydobywcze powiązane z MAL osiągało zyski w OD, Komisja powinna dostosować koszt produkcji oraz zysk przedsiębiorstwa MAL w obliczeniach wskaźników ekonomicznych, ponieważ sytuacja MAL w zakresie zysku była rzekomo ograniczona w wyniku dużych zysków wypracowywanych przez jego powiązane przedsiębiorstwo wydobywcze w BiH.
- (34) Jeżeli chodzi o powyższe twierdzenie, należy zauważyć, że zakupu boksytu od przedsiębiorstwa powiązanego dokonywano w warunkach pełnej konkurencji. Kwestię tę zbadano podczas weryfikacji na miejscu. Jako że w OD MAL kupował boksyt zarówno od przedsiębiorstw powiązanych, jak i niepowiązanych po zbliżonych średnich cenach, Komisja uznała, że zakupu boksytu dokonywano w warunkach pełnej konkurencji, a zatem nie ma potrzeby wprowadzania dostosowań tendencji w rentowności przedsiębiorstwa MAL, którą wykorzystano do obliczenia tendencji wskazanej w motywie 52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Argument ten został zatem odrzucony.
- (35) Grupa Birac twierdziła również, że ponieważ uzyskiwała niektóre surowce bezpośrednio ze swojej produkcji tlenku glinu, miała znaczącą przewagę konkurencyjną nad większością producentów w Unii, co należy odzwierciedlić w marginesach szkody. Nie można się zgodzić z powyższym twierdzeniem. Jeśli przedsiębiorstwo ma przewagę konkurencyjną, zazwyczaj wpływa to na ogólne wyliczenia dotyczące dumpingu w związku z niższymi kosztami, a zatem również niższą wartością normalną. Taki rodzaj przewagi konkurencyjnej nie ma pojęcia nic wspólnego z marginesem szkody. Ten ostatni wiąże się ze zbadaniem, czy poziom należności celnych niższy niż margines dumpingu byłby wystarczający do usunięcia szkody. Argument ten został zatem odrzucony.
- (36) Użytkownicy unijni twierdzili, że pozytywne kształtowanie się niektórych czynników dotyczących szkody zostało pominięte w tymczasowej ocenie Komisji (rentowność, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji), i argumentowali, że należy przeanalizować wszystkie czynniki. Te pozytywne tendencje w pełni przeanalizowano jednak w ocenie szkody. Zostały uwzględnione, ale w tym przypadku nie uznano ich za decydujące z powodów przedstawionych w motywach od 52 do 60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Argument ten został zatem odrzucony.
- (37) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 44 do 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.5. Wnioski dotyczące szkody

- (38) W związku z tym oraz wobec braku innych uwag w tej kwestii niniejszym potwierdza się wnioski zawarte w motywach od 65 do 69 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (39) Jeden ze współpracujących użytkowników twierdził, że analiza związku przyczynowego jest błędna, ponieważ Komisja uznała, że zaobserwowano czasową poprawę niektórych czynników dotyczących szkody w OD (2009 r.). Użytkownik ten nie zgodził się z oceną Komisji, według której wyższa rentowność osiągnięta w 2009 r. w porównaniu z 2008 r. była wynikiem krótkotrwałej, tymczasowej sytuacji, która nie powtórzyła się w 2010 r.
- (40) W kontekście powyższego stwierdzenia należy zauważyć, że argumenty strony są stwierdzeniami niepopartymi żadnymi nowymi dowodami. Stanowisko Komisji jest natomiast poparte informacjami przedstawionymi przez producentów w Unii podczas dochodzenia zarówno na etapie tymczasowym, jak i końcowym. Informacje przekazane przed wizytami weryfikacyjnymi zostały również zweryfikowane na miejscu. Przewidywane przez Komisję pogorszenie się marż zysku po OD jest również potwierdzone danymi za cały rok 2010, dostarczonymi przez dwóch producentów w Unii. Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (41) Grupa Birac zakwestionowała tymczasowe ustalenie dotyczące wpływu przywozu z państw trzecich. Analiza przeprowadzona przez Komisję w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych (motyw 77) wskazuje jednak, że grupa Birac była jedynym znaczącym eksporterem na rynek UE. Przywóz z innych źródeł praktycznie nie istniał. Birac nie przedstawia w tej kwestii żadnych nowych dowodów, zatem twierdzenie to zostaje odrzucone.
- (42) Jeden ze współpracujących użytkowników zakwestionował analizę przeprowadzoną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych dotyczącą spadku konsumpcji i podał dochodzenie antydumpingowe w sprawie kineskopów do odbiorników telewizji kolorowej jako precedens w związku ze spadkiem popytu⁽¹⁾. Twierdzono, że w tym dochodzeniu spadek popytu doprowadził do zamknięcia postępowania. Przypadek kineskopów do odbiorników telewizji kolorowej i bieżące dochodzenie nie są jednak analogiczne. W sprawie dotyczącej kineskopów konsumpcja gwałtownie spadła, ponieważ produkt objęty postępowaniem zastąpiono innymi produktami. W bieżącym dochodzeniu spadek konsumpcji jest natomiast bardzo umiarkowany (7 % zgodnie z motywami 37 i 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). W tym względzie należy również zauważyć, że kształtowanie się sytuacji w zakresie konsumpcji opisano szczegółowo w motywach od 78 do 80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, lecz wspomniany użytkownik współpracujący nie był w stanie przedstawić żadnych dowodów mogących zmienić ustalenia Komisji. Twierdzenia te zostają zatem odrzucone.
- (43) W świetle powyższego niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 70 do 92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, tj. ustalenia, zgodnie z którymi istotna szkoda dla przemysłu unijnego została spowodowana przywozem po cenach dumpingowych.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2006/781/WE (Dz.U. L 316 z 16.11.2006, s. 18).

8. INTERES UNII

- (44) Jeden ze współpracujących użytkowników twierdził, że Komisja przedstawiła wprowadzające w błąd informacje dotyczące znaczenia kosztów zeolitu w całkowitych kosztach tego użytkownika, zawarte w motywie 104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Twierdzono w szczególności, że koszty zeolitu stanowią więcej niż 5 % całkowitych kosztów, jak podano w tym motywie. W tym względzie należy zauważyć, że wspomniana strona nie przedstawiła żadnych nowych danych na poparcie tego twierdzenia, podczas gdy ustalenia Komisji opierały się na zweryfikowanych informacjach od współpracujących użytkowników. Należy zauważyć, że termin „całkowite koszty” użyty w motywie 104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych obejmuje wszystkie koszty produkcji i koszty sprzedaży oraz wydatki SG&A. Ponadto stwierdzenie „mniej niż 5 %” jest średnią obejmującą łącznie detergenty do prania i zmiękczacze wody. Wreszcie należy wyjaśnić, że koszty zeolitu w zmiękczaczu wody są wyższe niż koszty zeolitu w detergentach do prania, ale wykorzystanie tej substancji na największą skalę dotyczy niewątpliwie detergentu do prania. W gruncie rzeczy, jeśli chodzi o tego konkretnego współpracującego użytkownika, zmiękczacze do wody stanowią niewielką część obrotu produktami wytwarzanymi z wykorzystaniem zeolitu. Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (45) Jeden ze współpracujących użytkowników zakwestionował ustalenie zawarte w motywie 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym Chiny są potencjalnym alternatywnym źródłem dostaw. Uwzględniając przekazane uwagi, Komisja zgadza się, że mimo iż pewne chińskie towary wprowadzono do obrotu w UE w OD, jest mało prawdopodobne, by w najbliższej przyszłości państwo to stało się czołowym dostawcą (zob. motyw 41 powyżej). Zważywszy jednak na stopy wykorzystania mocy produkcyjnych w Unii w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, Komisja nadal twierdzi, że problemy z dostawą produktu objętego postępowaniem nie istnieją. Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (46) Jeden ze współpracujących użytkowników twierdził, że jeśli w wyniku niniejszego dochodzenia zostałyby nałożone cła, koszty zeolitu wzrosłyby to tego stopnia, że wzrosłyby również ceny detergentów do prania i zmiękczaczy wody wytwarzanych przez tego użytkownika, co doprowadziłoby do wzrostu cen detalicznych. Argument ten opiera się na założeniu, że w wyniku wzrostu ceny zeolitu spowodowanego cłem antidumpingowym użytkownicy podniosą ceny swoich produktów. Przede wszystkim Komisja jest zdania, że producenci unijni skorzystaliby raczej na wprowadzeniu środków poprzez odniesienie korzyści skali, a nie poprzez podnoszenie cen (zob. motywy 108 i 111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Wreszcie, jak stwierdzono powyżej, proporcja kosztów związanych z zeolitem w łącznych kosztach wytwarzania produktów zawierających tę substancję jest niewielka, zatem ewentualne konsekwencje nałożenia cła, aczkolwiek mało prawdopodobne, nie podważyłyby tymczasowego wniosku, że brak jest przekonujących powodów przemawiających przeciwko wprowadzeniu środków ze względu na nadrzędny interes Unii. Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (47) Jeden ze współpracujących użytkowników twierdził, że w swoich detergentach do prania może zastosować receptury bez zeolitu, co wpłynie negatywnie na producentów zeolitu w Unii. Producenci w Unii są świadomi tego ryzyka dla swojej działalności, gdyż informacja ta znalazła się w aktach sprawy otwartych do wglądu zainteresowanych stron. Brak jest jednak konkretnych dowodów pozwalających ocenić rzekomy wpływ takiej hipotetycznej zmiany na przemysł unijny. Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (48) Kwestie, które wymieniono powyżej, zostały uwzględnione na ostatecznym etapie dochodzenia, lecz nie zmieniają one jego głównych wniosków. Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 93 do 112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Stwierdza się zatem, że nie przytoczono żadnych argumentów wskazujących na to, że wprowadzenie środków w wyniku niniejszego dochodzenia nie leży w interesie Unii.

9. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

9.1. Poziom usuwający szkodę

- (49) Wobec braku uwag niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 114 do 116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

9.2. Środki ostateczne

- (50) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antidumpingowe na poziomie najniższego z ustalonych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W tym przypadku stawka cła powinna zostać określona odpowiednio na poziomie ustalonego dumpingu. Według obliczeń wynosi ona 28,1 %.
- (51) W związku z powyższym stawka ostatecznego cła antidumpingowego dla BiH wynosi 28,1 %.

10. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO

- (52) W świetle skali ustalonego marginesu dumpingu, a także mając na uwadze poziom szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu, uznaje się za konieczne, by ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone cłem tymczasowym nałożonym rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych do wysokości kwoty cła ostatecznie nałożonego niniejszym rozporządzeniem.

11. FORMA ŚRODKÓW

- (53) W trakcie dochodzenia bośniacki producent eksportujący, Alumina d.o.o. Zvornik, wraz ze swoim przedsiębiorstwem powiązanim w Unii, Kauno Tiekimas AB, mającym siedzibę w Kownie na Litwie, zaproponowali zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Należy zauważyć, że niedawno Fabrika Glinice „Birac” została spółką holdingową, a przedsiębiorstwo Alumina d.o.o. z siedzibą w Zvorniku, zostało jedynym producentem eksportującym grupy.

- (54) Komisja zbadała tę propozycję. Produkt objęty postępowaniem istnieje tylko w jednym rodzaju produktu i jednej specyfikacji, co wyklucza ewentualne ryzyko kompensacji cen poprzez różne rodzaje produktu. Dochodzenie wykazało, że cały wywóz do Unii był fakturowany przez powiązane przedsiębiorstwo w Unii (tj. Kauno Tiekimas AB, Kowno, Litwa). Przedsiębiorstwo to sprzedaje również inne produkty wytwarzane przez grupę Birac. Rynek dla zeolitu A w postaci sproszkowanej jest jednak ściśle określony, więc klienci kupujący tę substancję z zasady nie kupowaliby innych produktów wytwarzanych przez grupę Birac. Stwierdzono zatem, że ryzyko kompensacji wynikające z ewentualnej sprzedaży innych produktów tym samym klientom było bardzo niewielkie.
- (55) Decyzją 2011/279/UE ⁽¹⁾ Komisja zaakceptowała zobowiązanie złożone przez Alumina d.o.o. Zvornik i jego przedsiębiorstwo powiązane Kauno Tiekimas. Rada uznaje, że złożone zobowiązanie cenowe usuwa wyrządzający szkodę wpływ dumpingu oraz ogranicza w wystarczającym stopniu ryzyko obejścia środków.
- (56) Aby następnie umożliwić Komisji i organom celnym skuteczne monitorowanie wypełniania zobowiązania przez Alumina d.o.o. Zvornik i jego przedsiębiorstwo powiązane, przy przedkładaniu właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antydumpingowego jest uwarunkowane (i) przedstawieniem faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku; (ii) spełnieniem wymogu, żeby przywożone produkty zostały wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez Alumina d.o.o. Zvornik pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii lub zafakturowane bezpośrednio przez Kauno Tiekimas pierwszemu niepowiązanemu klientowi w Unii; oraz (iii) spełnieniem wymogu, żeby towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadały dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku gdy warunki przedstawione powyżej nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.
- (57) W przypadku gdy Komisja wycofa, na podstawie art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na naruszenie, odnosząc się do konkretnych transakcji, oraz stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, powstanie długu celnego ma miejsce w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.
- (58) Importerzy powinni być świadomi, że istnieje możliwość powstania długu celnego – co stanowi zwykle
- ryzyko handlowe – w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, jak opisano w motywach 56 i 57, nawet jeżeli zobowiązanie złożone przez wytwórcę, od którego bezpośrednio lub pośrednio nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.
- (59) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.
- (60) Z powodów określonych powyżej zobowiązanie przedstawione przez Alumina d.o.o. Zvornik i Kauno Tiekimas uznaje się za możliwe do przyjęcia przez Komisję. Zainteresowane przedsiębiorstwa zostały poinformowane o zasadniczych faktach, ustaleniach i obowiązkach, na których oparte jest przyjęcie zobowiązania.
- (61) W przypadku naruszenia zobowiązań lub wycofania się z nich, lub też w przypadku wycofania przez Komisję przyjęcia tych zobowiązań automatycznie stosuje się, na podstawie art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, cło antydumpingowe nałożone przez Radę zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej, określonego również jako zeolit NaA lub zeolit 4 A w postaci sproszkowanej, objętego obecnie kodem CN ex 2842 10 00 (kod TARIC 2842 10 00 30) i pochodzącego z Bośni i Hercegowiny.
2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 wynosi 28,1 %.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowany przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji 2011/279/UE jest zwolniony z cła antydumpingowego nałożonego w art. 1, pod warunkiem że:
 - a) zostały wytworzone, wysłane i albo zafakturowane bezpośrednio przez Alumina d.o.o., Zvornik, Bośnia i Hercegowina, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii, albo zafakturowane bezpośrednio przez przedsiębiorstwo Kauno Tiekimas AB, Kowno, Litwa, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii;

⁽¹⁾ Zob. s. 26 niniejszego Dziennika Urzędowego.

b) przywozowi takiemu towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia; oraz

c) towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:

— zawsze, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków wymienionych w tym ustępie, lub

— gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem lub decyzją, które odnoszą się do konkretnych transakcji, i stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antidumpingowego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1036/2010 na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej, objętego obecnie kodem CN ex 2842 10 00 (kod TARIC 2842 10 00 30), pochodzącego z Bośni i Hercegowiny, zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2011 r.

W imieniu Rady

MARTONYI J.

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii towarów objętych zobowiązaniem wskazane są następujące informacje:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego wymienioną fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii (dodatkowy kod TARIC xxxx lub yyyy).
6. Dokładny opis towarów, zawierający:
 - prosty opis słowny towarów odpowiadający towarom objętym zobowiązaniem,
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod TARIC,
 - ilość (w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena za tonę,
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - łączne obniżki i rabaty.
8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem (tj. osobą zgłaszającą towary do odprawy celnej) w Unii, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło daną fakturę handlową towarzyszącą towarom objętym zobowiązaniem.
9. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, wystawiającego fakturę handlową, oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że sprzedaż na bezpośredni wywóz do Unii Europejskiej towarów ujętych w niniejszej fakturze jest dokonywana w zakresie i na warunkach zobowiązania złożonego przez Alumina d.o.o., Zvornik, i jego przedsiębiorstwo powiązane Kauno Tiekimas AB, oraz przyjętego przez Komisję Europejską decyzją 2011/279/UE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.
